

מסורת הש"ס

(א) רש"ל מ"ג, (ב) [פירושים]
ט. יומא מ"ג, (ג) לקמן מ"ג,
(ד) [ולטיל לד:] (ה) [דברים]
(כא), (ו) [ד"ה ומי].

תורה אור השלם

1. וְכִי יִנָּח שׁוֹר אֶת אִישׁ
אוֹ אֶת אִשָּׁה וְזֹמַת סָקוּל
יִסְקַל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל
אֶת בְּשָׂרוֹ וְכַעַל הַשּׁוֹר
נָקָה: שְׁמוֹת כֹּא כֹחַ
2. וְכִי יִנָּצוּ אָנָשִׁים וְתִגְפוּ
אִשָּׁה הָרָדָה וְיִצְאוּ יִלְדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עֲנֻשָׁה
יִעֲנֶשׂ כְּאִשֹּׁר יִשִּׁית עָלָיו
כַּעַל הָאִשָּׁה וְתִתֵּן
בְּפִלְלִיּוֹת: שְׁמוֹת כֹּא כֹחַ

הנהגות הב"ח

(א) תוס' ד"ה גבי וכו' לא נפיק מליש אלא מאגשים. נ"ב ק"א ולעיל בהמניה גרסי' דא מההוא ה"א צעד לחודיה ול"ג צעד וצושה דצושה נפק מאגשים:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה כתב וכו'
ברפ"י לעיל. דף לא ע"א
תוס' ד"ה לא"כ:

מוסף רש"י

יציבא. למלמי (שרובין ס.).

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

משכח זוטרי שקיל. הכא
שא כי הדר משכח ראייה
שא שקיל להו סבר דלמא
ולית ליה מנא כולי האי

משכב רב רבני שקל זוטרי שקל רב מכזיבו
משמיה דרבא אמר המית אמר ליה ברישא
משל לצייד ששולה דגים מן הים משכב זוטרי
שקול משכב רב רבני שרי זוטרי ושקול רב רבני
תניא אידך בעל השור נקי רבי יוסי הגלילי
אומר נקי מדמי ולדות אמר לו ר"ה הרי הוא
אומר כי יצאו אנשים^א (ונגפו אשה) אנשים
ולא שוורים שפיר קאמר ר"ע אמר רב עולא
בבבב דרב אידי איצטריך ס"ד אמינא אנשים
ולא שוורים הדומין לאנשים מה אנשים מועדין
אף שוורים מועדין הא תם מייחב כתב רחמנא
בעל השור נקי דפטור אמר רבא^ב יציבא
בארעא וגוירא בשמי שמיא אלא אמר רבא
איצטריך ס"ד אמינא אנשים ולא שוורים
הדומין לאנשים מה אנשים מועדין אף שוורים
מועדין וק"ו לתמן דפטורי הדר כתב רחמנא
בעל השור נקי תם פטור ומועד חייב א"ל אביי
אלא מעתה גבי כושת נמי נימא הכי אנשים
ולא שוורים הדומין לאנשים מה אנשים
מועדין אף שוורים מועדין וקל וחומר לתמן
דפטורי הדר כתב רחמנא בעל השור נקי תם
דפטור ומועד חייב וכו' ה"ג אי הכי ליחזי
בעל השור נקי רבי יוסי הגלילי אומר פטור
מדמי ולדות ומכושא אלא אביי ורבא דאמרי
תרווייהו אנשים אין אסון באשה יענשו ייש
אסון באשה לא יענשו ולא שוורים דאע"ג
יש אסון יענשו הדר כתב רחמנא בעל השור
נקי דפטור מתקף לה רב אדא בר אהבה אמו
באסון תליא בכזונה תליא מילתא
אלא אמר רב אדא בר אהבה אנשים כי
נתכזבו זה לזה אע"ג שיש אסון באשה יענשו
כי נתכזבו לאשה עצמה לא יענשו ולא שוורים
דאפילו נתכזבו לאשה עצמה יענשו כתב
רחמנא בעל השור נקי דפטורי וכן כי אתא
רב חגי מדרומא אתא ואייתי מתניתא בידיה
בוותיה דרב אדא בר אהבה תניא אידך
בעל השור נקי ר"ע אומר נקי מדמי עבד
וגימא

מב.

עין משפט
נר מצוה

גב א ב מ' פ"א מל'
 נזקי ממון הלכה ב'
 ג ד ה מ' פ"ד
 מהלכות חובל ומזיק
 הלכה ה ו סגח עשין ע
 טוש"ע ח"מ סי' תכג סעיף
 א וסעיף ד:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעֵל אֶת הַקוֹל שֶׁהַמּוֹעֵד פְּטוֹר
 פְּטוֹר יוֹמֵר אֵלָּה הִיךְ דְּמוּעָה יֵהיָה
 וְהָיָה מִתַּחַס וְהָא דְקִאָמֵר יֵיבֵזֵא בִּרְעֵא
 אֵלָּה מְגוּפֵי חֵיב דְּכַּן מוּעֵדֵי כָּל כֵּס׃
כתב רחמינו בע"ה השורן נ"ו
 דפפור. ואנטרין למיכתב
 אנשים דאי לא כתב אלא בעל השור
 ונשים הוה מומקנין קום מחלי כופר
 והוה מחייבין בין חס בין מועד
 נדמי ולדות אבל השתא דכתיב אנשים
 למעוטי מועד אינו לן לאוקמי פטור
 ונקי אהם דלא להו יביז בירעא
 ויביז׃ **כתב** רחמינו בע"ה השורן
 ונקי חס פטור ומועד חייב. ונקי
 נדמי ולדות דקתיב לאו לפטורי מדמי
 ולדות ואנטרין אלא כלומר דוקא
 חס פטור מדמי ולדות ואי לא כתב
 אנשים כלל הו פטרינ נמי נמועד
 דלא מחייב הכאוב נמועד אלא
 במקום שחיב בתם *דפירשמי לעיל
 (לה). ולהכי כתב אנשים דלימי ולא
 לגלויי עליה דלא משתעי אנשים ולא
 פטרינ אלא בתם וזה דמתייב הכאוב
 ונקמן דף פו. שור אין משלם אלא
 דוק ופטור מדמי נדמי משמע דאיני
 נמועד דמשלם כ"ס ועוד דומיא
 דלדס ואפליי פטור מדמי ולדות
 ההיא כר"ע אחי!

גבי בושת נמי נישא הכי אנשים
 כי. דגבי בושת כחיי כי
 ונינו אנשים יחדו אש ואחיו דמאש
 בעמיתו לא נפקא אלא עבר
 לתודיה ורפיו ושבת נאש מזה
 דמאחרין בהמיה (ועל דף ג.)
 ואפילו לר"ע דמאש בעמיתו נפקי
 ובהוה מודה הוא דבושת לא נפיק
 מיהא אלא עבר ורפיו ושבת סרגילי
 להיות ע"י חבלה דומיא דמיתת מוס
 בללא חבלה לא נפיק מאש אלא
 מלמאמאנשים (א) ואת ורפיו ושבת כי
 לר"ע וכן לרענן ליק מנאש דכדי
 ורפיו ושבת ובי יריון אנשים ור"ל
 דקים ליה לגמרא דהוא אנשים אחא
 דרסר אחרינא ונבי רפיו טעמא נמי
 דאש דלא פריך נמי ורפיו ושבת נמי
 ויחא לא אכל הוה דבושת פין
 ולמענו שורים אחא והא דלא פריך

למספר מקרה דאנשים דומים דהיינו
מתכוון להרוג את זה והרג את זה
מה רב אדם רב האבנה על אביו ורבה
היה למספר הבנה דפסין רבנה רבנה
דאשה עמנה חייב מדלג קאמר אנשים
שוורים דבין הכי וצין הכי יענשו כח
חייבין לאביו ורבה ואפי' דנאנש
רב אדם רב האבנה ורבה ע"כ בכוונה
בין מסכרין לשאין מסכרין לענין דמי
צוין לענין הכי ההבנה רב נלמד עוד
אנשים אפילו יז אסון גמלו יענשו
מזריכי נשמע לכולהו מנאי שלא מניין
ממון לא גלי וכן מוכח בהפסדה וקמן
מזריכי ורבה אשה ויאלו ילדיה פסור
דבר אדם רב האבנה משה דלרבה
אנשים דומים דאנשים דקא:

וְנִימָא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones